

Sygn. akt VII U 534/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Monika Bąk – Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017r. w Warszawie

sprawy Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 16 marca 2017r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Z. K. w dniu 10 kwietnia 2017r. złożył, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 16 marca 2017r., znak: (...), odmawiającej przyznania prawa do emerytury.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że skarżona decyzja jest dla niego bardzo krzywdząca, gdyż organ rentowy błędnie obliczył jego sumaryczny staż pracy w wymiarze 24 lat, 11 miesięcy oraz 29 dni, podczas gdy z jego wyliczeń wynika, że staż pracy wynosi 25 lat i 24 dni. Ubezpieczony nie zgodził się z nieuwzględnieniem przez organ rentowy okresów zatrudnienia: od 17 października 1979r. do 13 listopada 1979r., od 15 listopada 1991r. do 14 czerwca 1994r. oraz od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r. i wniósł o ponowne wyliczenie jego stażu pracy z uwzględnieniem tych okresów (odwołanie z dnia 10 kwietnia 2017 roku, k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 8 maja 2017r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania Z. K. na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy powołał się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, dotyczące warunków koniecznych do spełnienia dla przyznania prawa do wcześniejszej emerytury i wskazał, że ubezpieczony ma ukończone 60 lat i udokumentował 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, jednakże nie spełnia warunku posiadania na dzień 1 stycznia 1999r. okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat. Organ rentowy

zaznaczył, że nie uwzględnił okresu od 17 października 1979r. do 13 listopada 1979r., gdyż ubezpieczony pełnił służbę wojskową w okresie od 27 listopada 1977r. do 16 października 1979r., a pracę podjął w dniu 14 listopada 1979r. Okres niewykonywania pracy od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej do dnia podjęcia zatrudnienia nie został określony przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jako nieskładkowy bądź składkowy (odpowiedź na odwołanie z dnia 8 maja 2017r., k. 8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. K., urodzony w dniu (...), w okresie od 21 stycznia 1971r. do 10 lipca 1975r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców A. i J. K., położonym w miejscowościach Ł. i S., w gminie T. (zaświadczenie Starosty (...), k. 12 a.r., zaświadczenie burmistrza miasta T., pisemne zeznania świadków i oświadczenie ubezpieczonego, k. 7-10 a.r.). Następnie, w okresie od 11 lipca 1975r. do 26 października 1977r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) (obecnie (...)) na stanowisku mechanika naprawy samochodów (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 32 a.r., umowa o pracę z 11 lipca 1975r. - akta osobowe Z. K., zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, dokumentacja kadrowo-płacowa). W trakcie zatrudnienia w (...) Z. K. został powołany do odbywania zasadniczej służby wojskowej, którą rozpoczął w dniu 27 października 1977r. Ubezpieczony został zwolniony z odbywania służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy z dniem 16 października 1979r. (książeczka wojskowa, k. 23-25 a.r.). Po powrocie ze służby wojskowej od dnia 14 listopada 1979r. Z. K. kontynuował zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) - u następcy prawnego Przedsiębiorstwa (...) - na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Ubezpieczony pracował na rzecz ww. przedsiębiorstwa do dnia, w którym pracodawca rozwiązał z nim stosunek pracy z powodu przebywania przez ubezpieczonego w areszcie tymczasowym, tj. do 14 czerwca 1994r. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 32 a.r., umowa o pracę z 14 listopada 1979r. - akta osobowe Z. K., informacja o podjęciu pracy, zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, dokumentacja kadrowo-płacowa).

Praca ubezpieczonego w (...), a później (...), stanowiła pracę w warunkach szczególnych. W trakcie zatrudnienia ubezpieczony korzystał z zasiłku chorobowego w następujących okresach: od 29 listopada 1991r. do 18 grudnia 1991r. (20 dni), od 30 marca 1992r. do 3 kwietnia 1992r. (5 dni) oraz od 24 sierpnia 1992r. do 10 września 1992r. (18 dni) (zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach - akta osobowe Z. K., zaświadczenie o okresach nieskładkowych, k. 37 a.r.).

W okresach od 26 sierpnia 1994r. do 23 marca 1995r. i od 2 listopada 1995r. do 29 kwietnia 1996r. Z. K. przebywał w zakładzie karnym (...) P., a następnie od 9 grudnia 1996r. do 23 sierpnia 1997r. oraz od 5 grudnia 1997r. do 6 stycznia 1998r. w zakładzie karnym (...) P., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności. W powyższych okresach ubezpieczony wykonywał pracę w charakterze pracownika fizycznego w grupie sprzątającej hotel (zaświadczenie o wykonywaniu pracy z Zakładu Karnego w W., k. 14 a.r.). W okresie od 1 kwietnia 1995r. do 22 października 1995r. oraz od 11 maja 1996r. do 28 października 1996r. Z. K. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku (zaświadczenie PUP w W., k. 16 a.r.).

W okresie od 1 kwietnia 1998r. do 31 października 2000r. Z. K. był zatrudniony w (...) spółce cywilnej z siedzibą w T. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownik fizyczny (świadczenie pracy z 31 października 2000r., k. 17 a.r., skrócone potwierdzenie ubezpieczenia, k. 30 a.r., zaświadczenie z 1 marca 2017r., k. 36 a.r.).

W dniu 22 grudnia 2016r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę. Do wniosku dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych oraz dokumenty na potwierdzenie tych okresów (wnioski o emeryturę wraz z załącznikami, k. 1-25 a.r.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 25 stycznia 2017r. decyzję znak: (...), w której odmówił przyznania Z. K. prawa do emerytury. Wskazał w jej

uzasadnieniu, że ubezpieczony udowodnił jedynie 21 lat, 7 miesięcy i 26 dni stażu sumarycznego oraz 14 lat, 3 miesiące i 18 dni pracy w warunkach szczególnych (decyzja ZUS z 25 stycznia 2017r., k. 35 a.r.).

Z. K. po tym, kiedy doręczono mu powyższą decyzję, złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych dodatkowe dokumenty potwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe oraz okresy pracy w warunkach szczególnych (zaświadczenia, k. 36-38 a.r.). Wskutek powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 16 marca 2017r. decyzję znak: (...), w której ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury ze względu na nieudowodnienie okresów składkowych i nieskładkowych w łącznym wymiarze 25 lat. Organ rentowy wskazał, że za udowodnione przyjął okresy składkowe, nieskładkowe i uzupełniające w łącznym wymiarze 24 lat, 11 miesięcy i 29 dni oraz staż w szczególnych warunkach w wymiarze 16 lat, 9 miesięcy i 8 dni (decyzja ZUS z 16 marca 2017r., k. 40 a.r.).

Dodatkowo, w odpowiedzi na podanie ubezpieczonego z dnia 4 kwietnia 2017r., organ rentowy w piśmie z dnia 14 kwietnia 2017r. wyjaśnił, że na podstawie złożonej dokumentacji uwzględnił:

- jako okresy składkowe - okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1977r. do 16 października 1977r., okres zatrudnienia w (...) od 14 listopada 1979r. do 28 listopada 1991r.,
od 18 grudnia 1991r. do 29 marca 1992r., od 4 kwietnia 1992r. do 23 sierpnia 1992r.,
od 11 września 1992r. do 14 czerwca 1994r. oraz okres zatrudnienia w zakładzie (...) s.c. od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r.;

- jako okresy nieskładkowe – okresy pobierania zasiłku chorobowego od 29 listopada 1991r. do 18 grudnia 1991r., od 30 marca 1992r. do 3 kwietnia 1992r. oraz od 24 sierpnia 1992r. do 10 września 1992r. (podanie ubezpieczonego z 4 kwietnia 2017r., k. 42 a.r., pismo ZUS z 14 kwietnia 2017r., k. 43 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów, w tym przede wszystkim dokumentacji pracowniczej dołączonej do akt rentowych, akt osobowych ubezpieczonego udostępnionych przez (...) S.A., następcę prawnego przedsiębiorstw (...), a także w oparciu o innych powołane dokumenty dotyczące okresów zatrudnienia ubezpieczonego w ww. przedsiębiorstwach oraz w spółce (...) s.c.. Sąd Okręgowy ocenił powyższe dowody jako w pełni wiarygodne, gdyż ich treść nie budziła wątpliwości, a ponadto nie były one kwestionowane przez strony. Niezależnie od tego podkreślenia wymaga, że ustalone przez Sąd okoliczności stanu faktycznego, znajdujące potwierdzenie w dokumentach, były między stronami niesporne. Spór dotyczył nie tyle okoliczności faktycznych, co kwestii prawnych związanych z możliwością zaliczenia okresów ubezpieczenia, które przez organ rentowy nie zostały uwzględnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 marca 2017r., znak: (...), było niezasadne i w związku z tym podlegało oddaleniu.

Przepis art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887), zwanej dalej ustawą emerytalną, wskazuje, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury
- 2) w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn, oraz

3) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze został ściśle określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wymóg wykonywania pracy w szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze nie jest jednak jedyny. Zgodnie z powołanym rozporządzeniem, aby mężczyzna mógł nabyć prawo do emerytury powinien:

- 1) posiadać 25-letni okres zatrudnienia, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia);
- 2) wykonywać pracę wymienioną w wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia;
- 3) osiągnąć wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia) oraz
- 4) być zatrudnionym przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że Z. K. jest osobą urodzoną po 31 grudnia 1948r., osiągnął wiek emerytalny 60 lat w dniu 21 stycznia 2017r. i nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego. Niewątpliwie posiada również łączny okres pracy w warunkach szczególnych wynoszący 16 lat, 9 miesięcy i 8 dni, a więc w wymiarze przekraczającym minimalny wymiar wymagany przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Kwestią sporną było jednak, czy ubezpieczony legitymuje się stażem pracy wynoszącym co najmniej 25 lat. W odwołaniu zakwestionował dokonane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyliczenia stażu sumarycznego, obejmującego okresy składkowe, nieskładkowe i uzupełniające według stanu na dzień 31 grudnia 1998r. Wskazał, że w jego ocenie staż pracy wynosi więcej niż wynika z wyliczeń dokonanych przez organ rentowy. Z kolei zgodnie ze stanowiskiem organu rentowego poczynione w powyższym zakresie ustalenia były prawidłowe, a wskazywany przez ubezpieczonego okres przypadający na przełom października i listopada 1979r. nie mógł zostać uwzględniony do stażu pracy ze względu na brak możliwości zakwalifikowania go jako okres składkowy, nieskładkowy czy też uzupełniający.

Sąd Okręgowy dokonał analizy przedstawionej przez ubezpieczonego dokumentacji potwierdzającej okresy zatrudnienia, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, pracy w zakładzie karnym, a także okres pracy w gospodarstwie rolnym. W wyniku tej analizy Sąd ustalił, że ubezpieczony posiada następujące okresy składkowe: okres zatrudnienia w (...) od 11 lipca 1975r. do 26 czerwca 1977r. (2 lata, 3 miesiące i 17 dni) oraz okres zatrudnienia w (...) od 14 listopada 1979r. do 14 czerwca 1994r. (14 lat, 7 miesięcy i 1 dzień), okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1977r. do 16 października 1979r. (1 rok, 11 miesięcy i 21 dni), okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 1 kwietnia 1995r. do 22 października 1995r. (6 miesięcy i 22 dni) oraz od 2 listopada 1995r. do 29 kwietnia 1996r. (5 miesięcy i 19 dni), okresy odbywania kary pozbawienia wolności od 26 sierpnia 1994r. do 23 marca 1995r. (6 miesięcy i 29 dni), od 2 listopada 1995r. do 29 kwietnia 1996r. (5 miesięcy i 28 dni), od 9 grudnia 1996r. do 23 sierpnia 1997r. (8 miesięcy i 16 dni) oraz od 5 grudnia 1997r. do 6 stycznia 1998r. (1 miesiąc i 3 dni), a także okres zatrudnienia w (...) s.c. od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r. (9 miesięcy) – łącznie 22 lata, 4 miesiące i 25 dni. Ponadto ubezpieczony posiada również okresy nieskładkowe związane z pobieraniem zasiłku chorobowego w okresie zatrudnienia w (...): od 29 listopada 1991r. do 18 grudnia 1991r. (20 dni), od 30 marca 1992r. do 3 kwietnia 1992r. (5 dni) oraz od 24 sierpnia 1992r. do 10 września 1992r. (18 dni) – łącznie 1 miesiąc i 13 dni. Dodatkowo Z. K. legitymuje się również okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przypadającym na czas od 21 stycznia 1971r. do 10 lipca 1975r. (2 lata, 5 miesięcy i 21 dni), który zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej podlega uwzględnieniu przy obliczaniu emerytury jako okres uzupełniający.

Zsumowanie powyższych okresów daje łączny wymiar okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających wynoszący 24 lata, 11 miesięcy i 29 dni, a więc pokrywający się z obliczeniami dokonanyymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Tym samym stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym do spełnienia przez ubezpieczonego warunku posiadania 25 lat pracy, zabrakło jednego dnia, jest prawidłowe. Ta okoliczność z oczywistych względów może wywoływać niezadowolenie ubezpieczonego, jednak poprawne przeprowadzenie obliczeń w zakresie ustalenia stażu pracy nie mogło prowadzić do uznania, że ubezpieczony posiada łączny staż pracy w wymiarze 25 lat.

Ubezpieczony powołał się na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017r. na treść pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 14 kwietnia 2017r., w którym Zakład poinformował, że okresy składkowe wynoszą w sumie 22 lata, 6 miesięcy oraz 25 dni. Należy jednak zaznaczyć, że wskazane pismo nie jest dla Sądu wiążące, gdyż ma ono jedynie charakter informacyjny, nie jest bowiem decyzją, w której organ rentowy rozstrzygałby o sytuacji prawnej ubezpieczonego w kontekście świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Ponadto przedstawione w tym piśmie wyliczenia organu rentowego zawierają nieścisłości. Przede wszystkim prezentowane przez organ rentowy okresy składkowe, po ich zsumowaniu, nie dają wskazanego w piśmie wyniku 22 lata, 6 miesięcy oraz 25 dni, lecz 22 lata, 4 miesiące i 25 dni. Taki wymiar okresów składkowych wynika zresztą również z karty przebiegu zatrudnienia sporządzonej przez organ rentowy przed wydaniem skarżonej decyzji (k. 39 a.r.). Dodatkowo, w analizowanym piśmie informacyjnym, nieprawidłowo przedstawiono nie tylko sumę okresów składkowych, ale także okres odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej, gdyż wskazano, że służba trwała od 27 października 1977r. do 16 października 1977r., podczas gdy z przedłożonej przez ubezpieczonego książeczki wojskowej wynika, że w wojsku służył do dnia 16 października 1979r. Charakter powyższych nieścisłości sugeruje, że doszło do ich powstania na skutek zwykłego błędu pisarskiego, przy czym z oczywistych względów, błędy te nie mogą zastąpić prawidłowych wyliczeń i danych wynikających ze złożonej przez ubezpieczonego dokumentacji. Tym samym pismo z 14 kwietnia 2017r. nie daje podstaw do tego, by przyjąć, że ubezpieczony posiada ogólny staż pracy w wymiarze przekraczającym 25 lat.

W treści odwołania Z. K. zarzucił organowi rentowemu nieuwzględnienie okresów pracy: od 17 października 1979r. do 13 listopada 1979r., od 15 listopada 1991r. do 14 czerwca 1994r. oraz od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r. Sąd analizując wskazane zarzuty przyjął, że częściowo są one bezprzedmiotowe. Jak wynika z treści uzasadnienia skarżonej decyzji, jak również z treści pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 kwietnia 2017r. organ rentowy przy ustalaniu prawa Z. K. do wcześniejszej emerytury uwzględnił wskazane przez ubezpieczonego, rzekomo nieuwzględnione, okresy zatrudnienia w (...) s.c. od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r., a także w (...) od 14 listopada 1991r. do 14 czerwca 1994r. W odniesieniu do drugiego z wymienionych okresów Zakład wskazał, że przypadające w jego trakcie okresy pobierania przez ubezpieczonego zasiłku chorobowego od 29 listopada 1991r. do 18 grudnia 1991r., od 30 marca 1992r. do 3 kwietnia 1992r. oraz od 24 sierpnia 1992r. do 10 września 1992r. zostały uwzględnione jako okresy nieskładkowe, co znajduje oparcie w treści art. 7 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na względzie powyższe jedynym w istocie spornym okresem, który nie został doliczony do stażu pracy Z. K., był okres od 17 października 1979r. do 13 listopada 1979r. przypadający pomiędzy datą zakończenia przez ubezpieczonego odbywania zasadniczej służby wojskowej (z której został zwolniony w dniu 16 października 1979r.) a kontynuacją zatrudnienia w (...) (co miało miejsce od dnia 14 listopada 1979r.). W tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podzielił stanowisko wyrażone przez organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, zgodnie z którym sporny okres nie może zostać uwzględniony przy ustalaniu prawa wnioskodawcy do emerytury. Przede wszystkim wskazać należy, że zgodnie z art. 108 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j.: Dz. U. z 2004r. Nr 241, poz. 2416 ze zm. - w brzmieniu pierwotnym) okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy. Warunkiem zaliczenia okresu odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia jest zachowanie terminów, o których mowa w art. 106 ust. 1 ww. ustawy. Zgodnie z treścią tego przepisu zakład pracy, który zatrudniał pracownika w dniu powołania do zasadniczej

lub okresowej służby wojskowej, był obowiązany zatrudnić go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz nie niżej opłacanym, jeżeli najpóźniej w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia. Zgodnie więc z powyższymi przepisami okres odbywania służby wojskowej miał takie same skutki w sferze praw przysługujących wnioskodawcom w związku z zatrudnieniem – w tym w sferze praw emerytalnych – jak miało to miejsce przed podjęciem tej służby, pod warunkiem, że taki pracownik w ciągu 30 dni od dnia zakończenia odbywania zasadniczej służby wojskowej zgłosił się do poprzedniego pracodawcy. Przepis ten nie definiował jednak w ten sam sposób okresu pomiędzy zakończeniem służby wojskowej a podjęciem (kontynuacją) zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy.

Okres swoistego zawieszenia pracownika, który zakończył służbę wojskową, lecz nie został jeszcze ponownie zatrudniony u tego samego pracodawcy, nie stanowi ani okresu składkowego, ani nieskładkowego. Katalog okresów składkowych i nieskładkowych ustawodawca sformułował w art. 6 i 7 ustawy emerytalnej. Żaden z tych przepisów nie określa, aby okres między zakończeniem służby wojskowej a podjęciem (kontynuacją) zatrudnienia stanowił okres składkowy, bądź nieskładkowy. W art. 7 ustawy emerytalnej, za okres składkowy uważa się m.in. okres zatrudnienia, a także okres odbywania służby wojskowej w Wojsku Polskim, natomiast sporny okres nie podlega zaliczeniu do żadnego z nich, gdyż ubezpieczony ani nie odbywał wówczas służby wojskowej (służbę już zakończył), ani nie wykonywał pracy (nie przystąpił do kontynuacji zatrudnienia). Takie stanowisko znajduje aprobatę w orzecznictwie. Sąd Najwyższy m.in. w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 lutego 2012r. zapadłego w sprawie o sygn. akt II UK 125/11 wyraził pogląd, zgodnie z którym przewidziany w art. 108 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej trzydziestodniowy okres, w którym pracownik miał zgłosić powrót do pracy u pracodawcy zatrudniającego go przed służbą wojskową, nie jest ani okresem służby wojskowej, ani okresem pracy i nie podlega zaliczeniu do okresu zatrudnienia. Z tych też względów Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w następstwie złożenia odwołania również Sąd Okręgowy, nie miał prawa do uwzględnienia omawianego okresu przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż wskazywane przepisy nie przewidują takiej możliwości.

Wobec powyższego Sąd ocenił skarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 marca 2017r. jako prawidłową. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, że organ rentowy w sposób należyty, w oparciu o przedłożoną przez ubezpieczonego dokumentację potwierdzającą zatrudnienie, ustalił okresy podlegające uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury i na tej podstawie prawidłowo stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia kumulatywnie wszystkich warunków do uzyskania wnioskowanego świadczenia emerytalnego. W konsekwencji odwołanie Z. K., jako bezzasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.